

Макар! Втръсвай

8 лято. 2 лекуци

27.II.1929г.

срба

Размишление върху изворите на живота.

Единъ законъ съществува въ свѣта на втръсване. Дълго време то прави човѣкъ едно и също нѣщо, образува се втръсване. И следъ това се образува реадия. Втръсването показва едно неестествено състояние на човѣка. То не е законъ на природата, но се е явилъ и образувалъ отпосле. Вие трѣбва да се пазите да не падате въ закона на втръсването. Като законъ той си има и добри страни. Той никога изпъква тамъ, дято нѣма никаква помощъ. При нѣкая болестъ, гето нищо не може да спаси човѣка, то втръсването може да го спаси. То е краинъ посѣлъ. Той си има две ~~инженерни~~ обратни посоки. Не чакайте зряко на втръсването да ви спаси. Втръсването може да се яри по следните причини: онци, които не разбиратъ живота, очакватъ да имъ даде повече животъ, отколкото може да имъ даде. Да гатъ си широка програма и тази програма не може да я изпълниятъ. Вие трѣбва да знаете, че никога нѣматъ да се нареждатъ така, както вие ги нареждате. Нашите програми изобщо нѣма да се изпълнятъ. И да се изпълнятъ следъ това иде едно великъ разочарование. Казва ти нѣкой: ще тепнаправя за два дни, министър. После ще те свали. Следъ това ще ти тури толковъ страдания на гърба ти, черти ще се чудишъ. Или ще ти дамъ богатство. И ще ти го вземе.

Втръсване има и въ религиозните вѣрвания. Нѣкога като вляза въ религиозния животъ, искатъ всички имъ материални работи да имъ се оправятъ. Най-напредъ щомъ той се ражда въ свѣта, работите му сѫ оправени. Щомъ се ражда при баща си и майка си, които сѫ учени и брати, какъс иска повече. Идеята му е той да замѣти баща си и той да се прояви. Затова бащата трѣбва да умре и той да стане неговъ наследникъ. После той да се роди при тебе и т.н. Колелото се върти и нѣма да има никакво разрешение.

Нѣкой назва: азъ мисля за Бога това и това. Другъ назва: азъ мисля друго яче. За Бога никоекъ мнение не може да имашъ. Какъвто си ти такъвъ ще бѫде и твоятъ господъ. Той не може нико съ йота по-горе отъ тебе. Всъкога идеалитъ на хората приличатъ на тѣхъ. Нѣкога отъ въсъ сѫ недоволни и търсятъ причината на недоволството въ баща си, търсятъ го въ чично си, въ окълъжащата среѧ. Недоволниятъ назва: тонъ да имътъ основа да има. Нѣкой, който нѣмалъ оръжие, грабира гъвчи и този назва: да имахъ оръжие, щѣхъ да му тегля единъ. Ози пъкъ, който ималъ два кобура и когото сѫ обрали, назва: забравихъ да го употребя. Може да те обератъ и когато имашъ и когато нѣмашъ оръжие. Умниятъ човѣкъ, въ пълния сминалъ на думата, никой не може да го обере, а пъкъ глупавия всѣки го обира. Добрия човѣкъ никой не може да го поседи, хиливия всѣки. Добрия човѣкъ, вземамъ добротата като едно качество божествено, никой не може да победи. Да те победатъ, значи твоята доброта да се измѣни. Като влязе нѣкой въ гостилницата, той назва, че точеното не сило така, както той искалъ. Че сиреното не било доброкачествено, че блашното не било доброкачествено. Много ѡѣдко въ се сдуми да ядешъ една баница и да си доволенъ. Се щехима нѣщо, нѣкакъвъ дефектъ, или прегорена, или твърда и пр. Въ всичкитѣ вѣруй, и въ знанието и въ науката се ще има нѣкакъвъ дефектъ. Че липсва нѣщо, липсва. Това, което липсва ние ще го допълнимъ. Когато завършимъ своята еволюция, ние ще видимъ, че всички тѣзи празни мяста ще се запълнятъ.

Форми в приложението 1534 от 1 април 196

Следъ десет милиарда юма и все място е въ звездната система.

Тръбва изчисление тамъ, за да се начисли, за колко милиарда юма ще пади земята, ще се затвори окото си, какво отклонение ще направи, съ какво сълнце ще се среци и къде ще блъсга кората тогава.

На месечината има културни хора, настъпват по-кодигнати хора, тамъ има учени хора. Тъ живеят на склоните и при ниво морета тъ имат иматъ входове и живеят подъ кората на лесостъ километра наподу, понеже тамъ температурата е съ 200 градуса по-висока. И преди да е залезъ здравецъ тъ влизатъ вътре. Тъ си иматъ и градини. Чудни са кората, когато мислятъ, че месечината е пуста. Вижу е време, когато месечината е била пуста. Казано е, че Богъ е направилъ сълнцето и месечината. Може ли да съде пусто това, което Богъ е направилъ? До четвъртия денъ месечината е сълнцето на сили и устроени. И тогава съ се устроили, за да живеятъ разумни същества тамъ. Ще кажете, покажте! Единъ денъ хората не иматъ билетъ и ще направятъ една приятна екскурзия по месечината. Тамъ има красиви пейсажи. Хората разбираятъ само искновените работи. Когато ние дойдемъ до Божественото въ сръда, няма пустота. Тъ съ относителни нъща. Единъ денъ може да говорятъ хората, че няма ли отъ на месечината Единъ денъ въ цялата сълнчева система ще престане миротъ. Илата сълнчева система ще си почива... съ нога, то е другъ въпросъ. Сега има навсякъде животъ. Ако ти погледнешъ месечината и съдиши, че месечината е пуста, хичъ не я гледай. Ако я гледашъ и вървашъ, че тя е умръла, тогава тя ще ти предаде външните на съврътъ. Ако върнешъ, че е живя тя ще ти предаде друго чайно слово и толкова.

Ти може да мислишъ, че и тито е мрътве. Но който има повдигнато състание, той разсира надата друго яче. Това не е лековърсие. Всъки единъ отъ въсъ може да знае, дали има хора на месечината или не. Животнитъ чрезъ своя миризъ познаватъ надалече дали има хора или не. Съща така и такива хора има. Учените хора не могатъ толка лесно да познаватъ.

Има едно чувство въ човека, чрезъ което истината може да се проявии. Азъ говоря за истината, исконкото може да помогне за моето повдигане. Азъ се интересувамъ за месечината и сълнцето и съ всичките планети, понеже тъ иматъ отношение къмъ мене. Съ една месечина и съ една планета може да се разговаря. Има радио. Место, където влизатъ тия разумните хора се намира въ южната страна на това море. Може да го видите на месечината.

Ще кажете: да повървамъ въ Бога. Тръбва да го познавашъ въ проявленото отъ него, въ това, което Той е направилъ. А съдиши не познавашъ Бога въ проявленото, какъ ще познаешъ Бога въ непроявеното. Ако ти не разчириашъ относителните истини, какъ ще разбирашъ по-дълбоките?

Да се повърнемъ къмъ въпроса за жена вътръсвенето. Ако се даде една пъсень, отначало пъете съ интересъ, после ви се втръсва и вие искате някоя нова пъсень. Задо се сличватъ тия работи! Сега имаме една пъсень на два гласа. Тия думи сме ги взели отъ единъ старъ чинъ. Наричамъ ги музикални слогове! и съмъ направилъ единъ преводъ на български. Вложилъ съмъ нещо ново, понеже въ миналото пъсеньта имала едно значение, а сега има друго значение. Въ миналото това е било единъ идеалъ за бъдещето, а сега това е и къмъ идеалъ, който се реализиралъ. То

Това, което за тъхъ е било въ палочното българе, сега за насъ е една уреалност. Какъвъ е езикътъ, на ки трябва да го знаете. ще слушате колко можете. Ако произнесешъ старите думи така, както съ ги произнасятъ, ще възмешъ и тъхните гръжове. Сега "Хади - хензи" -/Благата пъсень/ "Всичко давай" като се каже, то съ дава онова, което е въ изобилие. Ти не може да дадешъ това, което нѣмашъ и което е неизможно да дадешъ. Който дава, дава му се и който не дава, нико не му се дава. За музиката се изиска голъмо споможество. Нѣкога отъ васъ ще идатъ на служба, ще гледатъ часовника. И такъ може да се пѣтъ тогавъ? Съзнанието на хората като се измѣни, измѣня се и темпътъ на музиката. Тогава тази пъсень друго яче се пѣла. Сега може и по този начинъ да я пѣемъ, пъкъ може да я пѣемъ и по новъ начинъ. Съзнанието се измѣнило. Съднанието тогавъ било по-друго яче, сега е по-друго яче, нагласено. Тогавашното разсирране на хората било друго. Хората, които съ пѣли тази пъсень, съ били въ висококултурни. Сега ние говоримъ да разумимъ хора. Обикновенитъ хора вървятъ по другъ пътъ на еволюция. Въ свѣта паралелно две еволюции въ вървятъ. Едната е еволюция на праведнитъ, другата е на онзи, които съ грѣшни. И праведнитъ и грѣшните вървятъ паралелно. Казвамъ: въ същане то като се прекръстосатъ тия дветѣ течения образуватъ се

Често и въ васъ ставатъ тия прекръстосвания. Камъня се съзнанието. Поне имате тази опитност, въ съзнанието ще стане едно малко прекръстосване, промѣнение, не въ самия животъ, но въ съзнанието става промѣнение. То е важно, за да ни даде познание. То е законъ на знанието. Ако не съставаше тази вътрешна промѣна, ние не сихме имали знание.

Сега приблизително на български може да изпѣемъ тази пъсень така: /Учительтъ пѣ:/ Ти съзнарай, ти люби. Българско сѣй, гради въ живота всичко давай, тази истина Бога ти познавай. Заглавието на пъсента е Хади-хензи. Туй което внася споможество, то е за тонирането въ тре. Въ свѣта има само една истина въ много наречия. Ади значи туй, кое то съзнаваме може да се успокои. Хади - хензи, или на български Благата пъсень. Тази пъсень не е по-стара отъ Адама. Тя е стара, но не е по-стара отъ Адама. Невъ-санзу бий-менци, хариенъ ади хензи. Ава махеръ-венци, хаберъ-менси.

Когато нѣкой езикъ се говори, той е живъ. Когато той не се говори, той се усъща, че е мъртвъ. Европа той съ миналото. Ако искашъ да го познаешъ, трябва да се пренесъти въ миналото. Тази "Благата пъсень" е за новата 1929 година. Думите се разбиратъ като на храна. Шомъ-една дума се разбира, всѣкога е като храна, есимилирана с вече. Има единъ психологически законъ въ природата, който не върви споредъ на нашата граматика. Въ граматиката съществува единъ езикъ, като кажешъ, че едно нещо, нареждатъ се нѣщата. Когато въ човѣшката речь, когато кажешъ нещо, пъкъ не знаешъ, какво казвашъ. Въ езика на природата като кажешъ едно нещо, другото вече иде. Не може да има противоречие, свързани съ думите, въртятъ се като колело. Затуй трябва да дойдемъ до езика на природата. Българскиятъ езикъ трябва да се измѣни. Като се измѣни съзнанието на българитъ, тѣ ще измѣнятъ и езика си, ще си създадатъ своя езикъ. Постепенно ще се създадатъ глаголитъ, прилагателнитъ. Понеже сегашните правила малко механически са турени. Казва се възъ го видѣхъ или видѣхъ го/ газъ. Нѣкаде може кия глаголи да сѫщатъ излишни. Ако личното у човѣка може да се преље въ индивидуалното,

кодат от личното, може да се прелътеш въ интигуулното, отъ индивидуалното може да се прелътеш въ душата, отъ душата въ духа - то е очарователно. Душата е още по-голяма преливане става. когато човекъ се ограничи въ своите дребни съвращения въ живота.

Ако е за унижение когато онази кокошка колятъ и азъ не може да я помагна, тя е въ унижение. Биждамъ нѣкой конь възседнатъ, натоварили го почеве, той е въ унижение. Нечестно е неблагородно е азъ самъ за себе си да мисля. То е частично разбиране. Тръбва да влъземъ въ вътрешното състояние на душата една душа, не е въ яденето, въ пидното ядене, въ хубавото ядене. Като ямъ хлѣба да съмъ доволенъ. Ако едно ядене ще ме сприятели съ хората, ще го ямъ, но ако едно ядене ще ме свади съ хората, защо ми е. Ако ще говоря нѣщо и този говоръ ще ме свади съ хората, нѣма да говоря, ще мълча. Да се на карашъ. Задо тръбва да говорятъ. За да се сприятеляшъ съ хората, говори. Ако ще се сприятелявамъ, да говоримъ. Ако въ говоръ ще се скарамъ, да мълчимъ. Двама говорятъ и щомъ единият говори, другият мълчи, наполовина е опасно стоклкото ако и двамата мълчатъ. Щомъ и двамата мълчатъ опасността е много по-голяма. Въ старо време учителите сѫ препоричвали на учениците мълчанието. Колко ще мълчатъ. Ще мълчи, като умре / човѣкъ. Казватъ: да спи зло подъ камъкъ. Ще мълчиши. Тръбва да мълчи, понеже всички сѫ го раздѣрали, всичкото величие отищи. Вие мислите, като уирете, веднага ангелите ще ви ьзематъ и ще ви заведатъ въ лонното аврамово. Докато идешъ въ лонното авремово ще има разтръсване, после ще те облѣкатъ въ ангелски дрехи. Докато минешъ е печалното, ще има мнене докато те очистятъ, докато те облѣкатъ ти не може да припаришъ нѣбето. Тъй тръбва да се схваща. Туй сѫ го знаели преди хиляди години светииятъ и праведниятъ. Не мислите, че заради настъ ще съ измѣнишъ животъ. Казвате, заблуждение е това. Че кое не е заблуждение. Сегашниятъ животъ е заблуждение. Ако отъ този животъ не може да се прелѣмъ, да влъземъ въ бѫдещето - то е заблуждение, то е спънка. Отъ този животъ тръбва да се прелѣмъ въ бѫдещия, отъ него въ другия, въ третие и т.н., тогава отиваме къмъ Бога. Ако не, ние ще се спремъ като нѣкой конь на пътя си. Този конь какъ ще тръгне. - Ще снемемъ половината отъ товара отъ каруцата на този конь. Нѣкъде едва ли ще пренесе само една мѣлка частъ, ще освободишъ коня и ще оставишъ само малко. Ако изнесе това, бѫди благодаренъ и на това.

Като ученици така тръбва да разбрате. Казвамъ: ако въ настъ съществува онова съзнание да познаваме Бога, че Той ще извоюва всичко въ настъ. Ако ние мислимъ, че ние всичко ще извоюваме, всички дарстанемъ учени, то е празна работа, но ако оставимъ на Бога всичко, много добре е за настъ. Има нѣщо за кое то нашето съзнание тръбва да бѫде будно, че туй кое то Богъ върши да го оценяваме да се радваме. Дали ти нѣщоне си доволенъ, чакашъ нѣкой кой знае какво. Единъ денъ може да ти се даде цѣла една планета като месечината. Като се намѣришъ тамъ, какво ще правишъ? Ако рекашъ нѣкого, отъ васъ да го пратятъ на месечината, че вие какъ ще се спасявите! на месечината има 250 градуса студъ. Ще ви сплашатъ. Ако вие имате това познание за Бога, ще видите, че студътъ има и друго обяснение. За бѫдеще ученитъ хора ще го знаятъ. Нѣкои и сега го знаятъ, но мълчатъ. Студътъ ще се объясни другъ начинъ. Студътъ има друго обяснение. Огънятъ има друго обяснение. Сегашното обяснение не е лошо. Студътъ ние

знаемъ, истината ръцетъ, нищо не ти трбва, търсишъ само огънъ. Някой пътъ огънътъ и той е опасенъ, някой пътъ пече, като припари. Най-първо огънътъ и студътъ цѣрятъ недоволството на човѣка, цѣрятъ неговата алатия, цѣрятъ всички противоречия въ жижата съвѣта, които изшъкватъ въ душата. Студътъ и топлината те са цѣрове. Защо студътъ да те изцѣри, защо топлината да те изцѣри? Следъ като се изцѣришъ ставашъ здравъ здравъ, ще разбиращъ смисъла на студа. Студътъ много роли играе. Ще ми не въ друга форма. То е вече течение на известна енергия. Но когато студътъ се подпушва - може да се подпушки студътъ - става разрушаване. Когато огънът подпушшишъ - и огънътъ може да се подпушши. Този огънъ който не изгаря и този студъ който не изгаря. Не мислете, че студътъ е трбва да престане. Ако студътъ престава, то е опасно. Веднага има едно преливане. И той изгаря както огънътъ изгаря, само че той върви по единъ обратенъ путь. Спада температурата, по друга посока върви въ една посока, студътъ - въ друга га. Така колелото на живота се върти.

Всички на крака пътъ пъсенията.

P

а

м

т

е

с

б

д

з

и

л

ю

н

х

и

о